

[Cultural](#)

“La llengua no és cap barrera”, una reflexió de Miquel Reniu



08/03/2010



Font:

“La llengua no és cap barrera”, una reflexió de Miquel Reniu

08/03/2010



**Resum:**

"El nostre sentiment nacional, la nostra identitat com a poble, com a nació, es fonamenta de manera molt singular en la llengua i la cultura catalanes. Podríem dir que la nació catalana és un fet lingüístic i cultural". Així comença aquest article de Miquel Reniu, persona que ha ocupat diverses direccions generals del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, ha estat Director General de Política Lingüística i president de la Comissió de Lectorats de Català a l'estranger.

"Catalunya, però, no és únicament un fet lingüístic i cultural, és també una realitat configurada per la història, per molts altres elements i normes de vida en comú que sustenten la nostra aferrissada voluntat de ser; si bé, sense la llengua i la cultura que vehicula, el nostre sentiment nacional es veuria molt sensiblement afeblit, possiblement es fondria. Mantenir viva la nostra llengua, fer-ne normal l'ús social, és indispensable per a la nostra supervivència col·lectiva.

Per altra part, cal recordar que una llengua no és una barrera per a ningú: les llengües s'aprenen, són, ben al contrari, ponts que faciliten el diàleg, la comunicació i la integració dels uns i dels altres. Les llengües no són barreres, ni elements excloents, com ho són en alguns col·lectius nacionals la raça o la religió. Les llengües, és cert, defineixen un conjunt, però al mateix temps que l'estructuren l'obren, el fan permeable a tothom.

En l'esforç col·lectiu per a mantenir la llengua, per a fer-ne viu l'ús social, per a difondre la nostra cultura i per a integrar lingüísticament moltes persones novingudes a Catalunya, el paper que ha tingut el teixit associatiu català ha estat exemplar i insubstituïble: cap política lingüística no hauria estat possible sense la col·laboració i la total complicitat de les associacions catalanes.

En temps de prohibició, durant la dictadura franquista, moltes associacions van mantenir viu l'ús social del català i en van difondre el coneixement, així com el de la cultura catalana, assumint riscos i sancions de tota mena. Ara, en democràcia, el seu paper ha estat i és encara més important, en col·laboració amb la política lingüística de la Generalitat, principalment per a la integració lingüística de la nova immigració arribada a Catalunya.

Molts dels immigrants que participen en les activitats de l'associacionisme català, en el marc d'aquestes activitats s'integren lingüísticament i descobreixen el país i s'inicia, en moltíssimes ocasions, un procés de respecte mutu i d'estima cap a les coses dels uns i dels altres. Tot això es produeix, repeteixo, molt més en el marc d'aquesta participació associativa que en el marc d'altres activitats, les laborals per exemple. Són ja molts els qui, arribats a Catalunya al llarg dels anys cinquanta i seixanta, plenament integrats al país d'acollida, protagonitzen en primera línia la defensa de la llengua, de la cultura i del país. L'actuació decidida de l'associacionisme català en la promoció de la llengua ha tingut l'efecte d'un immens voluntariat lingüístic i, en el camp de la cultura, el d'un potentíssim ascensor cultural".

Publicat originàriament a [Tornaveu núm. 7](#)

Etiquetes: [associacionisme](#), [llengua catalana](#), [societat civil](#), [Llengua i literatura](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/cultural/noticies/la-llengua-no-es-cap-barrera-una-reflexio-de-miquel-reniu>